

Vážení spoluobčané, sestry a bratři,

almanach vydaný u příležitosti 60. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v Hylvátech je připomínkou obětavé činnosti předešlých hasičských generací; především pak těch, kteří po osvobození naší země v roce 1945 položili základy nově budovaného sboru v této současné části města Ústí nad Orlicí.

Nechť almanach je poděkováním za veškerou obětavost všem členům, kteří v průběhu let věnovali část svého času práci ve sboru a připravovali sebe i své následovníky na pomoc lidem v nouzi.

Výbor SDH Hylváty

Svatý Florián – patron hasičů

Již od středověku považuje obecný lid Sv. Floriána za ochránce před nebezpečím ohně (snad pro svou násilnou smrt ve vodě), lidé věří také v jeho ochranu i před bouří, velkou vodou či suchem. V této souvislosti se mimo jiné traduje, že modlitby směřované ke sv. Floriánovi již zachránily ne jeden život a nemalý majetek. Sv. Florián je nejčastěji zpodobňován jako římský voják s přilbou, mečem a korouhví vylévající z vědra vodu na hořící dům, popř. chrám. Zejména na venkově pak sv. Florián představoval častý námět pro nejrůznější sošky, plastiky či malby, které měly chránit

dům a jeho obyvatele před neštěstími. V minulosti bylo během svátku sv. Floriána dokonce zapovězeno rozdělovat oheň a nosit vodu, aby v usedlosti nedošlo k nehodě. Vedle hasičů považují Sv. Floriána za svého patrona také kominíci, zedníci,

sládcí, kováři, hrnčíři a mnoho dalších profesí majících co do činění s ohněm.

Od mučnické smrti tohoto křesťanského svätce již uplynulo více než 1700 let. Dle dostupných pramenů muž jménem Florián (latinsky Florianus) sloužil na konci 3. a na počátku 4. století n.l. ve vojsku a následně v administrativní správě římské říše na území dnešního Rakouska. Již od mládí byl vychováván v křesťanské víře, což tehdy ještě v pohanské říši přinášelo značná rizika. Poznal to i Florián, který byl po přijetí protikřesťanských opatření císaře Diokleciána (284-305) nucen opustit státní služby.

Jako přesvědčený křesťan nesouhlasil s postupem státní moci potlačující jeho víru a pokusil se pomoci několika svým souvěrcům, kteří byli kvůli své víře vězněni. Byl přitom dopaden a strašlivým způsobem potrestán. Po krutém mučení, během něhož opakovaně odmítl zapřít svou víru, byl Florián utopen v řece Enns (dnešní Rakousko). Podle legendy Floriánovo tělo následně zachránila a tajně pohřbila křesťanka Valerie.

Florián se za svou neochvějnou křesťanskou víru dočkal odměny alespoň posmrtně, když byl později pro svou mučnickou smrt prohlášen za svätého. Nad jeho hrobem pak 6. století vznikl prastarý klášter St. Florian, který byl svědkem mnoha pohnutých historických událostí.

Počátky hasičství.

Boj člověka proti požárům zahrnuje celé lidské dějiny. Přesněji, snahu o zvládnutí ohně. Protože oheň má ve vývoji společnosti velký význam a stal se jedním z civilizačních prvků. O začátcích bojů s ohněm se dočítáme v 10.stol.př.Kr., kdy stavitel Vitruvius žijící za Caesara a Augusta popisuje, že již před 200 lety př.Kr. učený Ktesibius z Alexandrie zhotovil hasičské čerpadlo.... ! Tyto stříkačky byly používány v Egyptě, Římě a Římany obsazeném území - v podstatě s různými vylepšeními se používaly až do 18. století našeho letopočtu.

Velké požáry středověkých měst vedly k tomu, že panovníci či představitelé měst vydávali směrnice jak požárům zabraňovat a jak je hasit. Zde hrály velkou úlohu CECHY - jim byly přiděleny úkoly jak a s čím pomáhat při hašení požárů (příkladem je statut města Prahy s názvem "O OHNI", ze 14. století). Obdobně pak tomu bylo v následujících stoletích na feudálních panstvích. Požární instrukce byly v podstatě stejné jen podrobnější.

Nejpodrobnější řády měla pražská města z let 1611, 1636, 1638 a další města jako třeba Chrudim (1510), Kutná Hora (1559), Jihlava (1613) a další. Snahy Marie Terezie vytvořit pevný, centralizovaně řízený stát našly odezvu i v požární ochraně, když v r.1751 vydala "Řád k hašení ohně pro města zemská, městečka a dědiny markrabství moravského", v r.1775 pro pražská města a pro venkov, pro slezské vévodství o rok později. Třicet let po té pak její syn Josef II. vydal opět požární řády s platností pro naše země, kde byly uvedeny povinnosti i pro obyvatele.

Cechy hrály stále důležitou roli - cechovní mistři museli pravidelně vysílat tovaryše do požárních záloh.

Nařízení přibývalo, ale požárů neubývalo - ruční stříkačky nevyžadovaly tolik odborné obsluhy ani po r. 1610 kdy Holanďan Van den Heiden přišel s vynálezem hadice. Důležitou změnu přinesl vynález parního stroje, který velmi ovlivnil rozvoj požární techniky - parní stříkačky byly velmi výkonné a umožňovaly dopravit vodu na větší vzdálenosti. Byly ale hmotnější, drahé a vyžadovaly odbornou obsluhu - šikovného strojníka. Což vedlo k tomu, že ve velkých městech a závodech byly ustavovány skupiny profesionálních pracovníků, které měly na starosti hašení požárů. Než ale byly tyto jednotky vyčleněny pouze k hašení požárů, uplynulo mnoho let.

Revoluční rok 1848 a zejména pád Bachova absolutismu přinesly v Rakousku jisté uvolnění, mimo jiné i spolčovací a shromažďovací právo. V menších městech, která neměla peníze, aby si udržovala placené hasičské sbory, docházelo postupně ke sdružování nadšenců, kteří pod vlivem

humanistických ideálů, národního i demokratického hnutí, ustanovovali první dobrovolné hasičské sbory - uvedení nadšenci věnovali svůj volný čas i nemalé prostředky službě a pomoci spoluobčanům nejen při boji s požáry, ale i včetně pomoci při mimořádných událostech, jako byly například povodně. V případě účinné činnosti, nahrazovali snahu nahodile shromážděných lidí u požárů, cílevědomou prací při zásazích včetně odborné obsluhy požární techniky.

V uvedené době vznikaly i v menších městech a ve větších vesnicích cukrovary a další továrny s rozlehlými budovami, kdy případné požáry nebylo již možné jen "ulévat" pouze vědry s vodou postupujícími řetězem lidských rukou. Byly vyžadovány znalosti, připravenost a fyzická úroveň zasahující skupiny.

V roce 1853 byl vydán spolkový zákon, který v Čechách zapůsobil jako velká voda. V průběhu následujících let se protrhly hráze společnosti a všude vznikaly spolky zaplavující České země jako povodeň. Zdaleka ne všechny vydržely do dnešních dnů. Mnohé zanikly pro nezáměr, jiné nepřežily totalitu, přesto jsou mnohé stále aktivní a činné. Mezi ně patří i sbory dobrovolných hasičů.

První hasičský profesionální sbor byl ustanoven v Praze v roce 1853. Jednalo se o partu asi 30 metařů, kteří při požáru měli na znamení nechat zametání a jít hasit.

Zajímavostí je, že už tehdy byl signál vyvolán čistou kvartou (ono známé hó-ří) hranou na trubku.

V roce 1854 byl založen i první dobrovolný hasičský sbor na území Českého království. Bylo to však v Zákupcích, a tak nelze tento sbor považovat za vysloveně český. Další sbor byl založen v roce 1861 v Liberci a byl samozřejmě taktéž německý. K prvním pokusům založit dobrovolnický spolek hasičů došlo v Chrudimi (r. 1863) péčí JUDr. Figara a ve Slaném.

První opravdu český sbor dobrovolných hasičů byl založen až v roce 1864 ve Velvarech. Iniciátorem se stal Karel Krohn, který viděl ochranné družstvo při práci v Hamburku.

Podle velvarských stanov zpracovala vlastní stanovy další města, jako Mělník, Votice, Pacov, Hořovice, Klatovy Velké Meziříčí, Německý Brod, Tábor, Polná, Kutná Hora a mnoho jiných měst, městysů a vsí.

Velký význam pro další rozvoj dobrovolného hasičstva v českých zemích znamenala pomoc členů pražského sboru placených hasičů, kteří měli povoleno provádět výcvik v mimopražských hasičských sborech. V uvedené době vznikaly v řadě míst tělovýchovně-hasičské jednoty, které se později rozdělily na Sokol a Sbor dobrovolných hasičů.

Na Moravě vznikaly první české sbory ve Velkém Meziříčí (1868), o rok později v Třebíči obě založené Titusem Krškou, velkou osobností hasičského hnutí na Moravě.

Rozhodující opatření v rozvoji dobrovolných hasičů bylo vydání "ŘÁDU POLICIE POŽÁROVÉ" v 70. letech 19. století. Hlavní zásady tohoto řádu platily až do r. 1941.

Jedním ze základních úkolů hasičů všech dob byla a je záchrana životů ohrožených osob a posléze i jejich majetku. Tomuto humanistickému poslání zůstávají věrni do dnešních dnů bez ohledu jedná-li se o dobrovolného či hasiče z povolání. A právě to je přitažlivé a zavazující. V nejedné rodině se dědí hasičské poslání z generace na generaci.

Po druhé světové válce následovalo mnoho změn nejen v hasičském hnutí, ale i v technickém vybavení sborů. Došlo k masovému rozšíření stříkaček se spalovacími motory při neustálém zlepšování výkonových technických parametrů nebo vzniku nových technologií používaných při zdolávání požáru, které používají minimum vody nebo zlepšují její hasicí účinek. Velkou změnu doznaly s příchodem nových materiálů a technologií i osobní ochranné pomůcky, chránící samotné hasiče při vlastním zásahu.

I v počátku 3. tisíciletí jsou dobrovolné hasičské sbory pokračovateli v boji proti ohni a ostatním živlům, ať již prevencí nebo akutními zásahy při jejich likvidaci.

Mnohé dobrovolné hasičské sbory vybavené potřebnou technikou také vyjíždějí k záchraně osob a likvidaci následků dopravních nehod.

Co víme o Hylvátech?

V nadačních listinách krále Václava II. z roku 1292 a z roku 1304 je mezi "zbožím" zbraslavskému klášteru uváděna ves Brevis Trebovic (Krátká Třebová) vedle vsi Longe Trebovic (Dlouhá Třebová), kdež mnozí badatelé přisuzují ves Krátkou Třebovou jako místo dnešních Hylvát.

Poté v listině z roku 1358 již není uváděn název Krátká Třebová, ale nový název vsi Hulwaldorf. V roce 1544 již v českém znění Hylváty. Po zřízení státní moci po roce 1848 staly se Hylváty obcí samostatnou. To trvalo až do roku 1925, kdy byla obec sloučena s městem Ústí nad Orlicí v jednu správní obec. V současnosti jsou Hylváty oficiálně Ústí nad Orlicí II.

Německé etnikum tvořilo v obci nezanedbatelnou část. V roce 1938 zde bylo 298 obytných domů a z celkového počtu 1628 osob se 52% občanů hlásilo k české národnosti. Po dobu okupace, t.j. od 10. října 1938 do 9. května 1945, kdy byly Hylváty včleněny do sudetského pásma a přičleněny k Třetí říši, setrvalo v místě 38 rodin ryze českých a 16 rodin smíšených. Ostatní se v letech 1938 a 1939 vystěhovaly do českých měst a obcí. V obci tak zůstalo po dobu okupace 14% Čechů. Hranice s hraniční závorou se nacházela na cestě z města za železničním viaduktem asi v úrovni dnešní tiskárny Grantis.

Po příchodu Čechy toužebně očekávané Rudé armády ze směru od Lanškrouna následovaly dny a noci, při kterých nebylo příliš veselo ani Čechům; natož pak Němcům. První dny byly velmi perné pro všechno obyvatelstvo v Hylvátech, neboť ze sousedních obcí byli vojáci Rudé armády štváni, že v Hylvátech

jsou samí Germáni. Nenávist vůči všemu německému tak odnášely i české rodiny.

Jak kronikář uvádí: „...první dny i noci bylo nutno hlídat svoje ženy i dcery a to dosti pádně, neboť drzost některých alkoholem napojených byla veliká. Mimo těchto případů byly zde krádeže v německých bytech samými Čechy z blízkých obcí a města Ústí. V těchto dnech spáchalo sebevraždu 42 Němců. Nebyly to veselé dny...“.

Dobrovolní hasiči v Hylvátech.

Ze skromných zachovalých archivních písemností je známo, že pro zabránění velkých škod při požárech objektů a dalších přírodních kalamitách byl v Hylvátech již v roce 1902 místními občany německé národnosti (většinová část obyvatel v tehdejší obci) ustaven německý dobrovolný hasičský sbor, patřící pod německou Župu libereckou. Ten zde působil až do revolučních květnových dnů roku 1945. Po zániku Říše zanikla i činnost tohoto sboru. Byl složen jen z dobrovolníků německé národnosti, o členy české národnosti nebyl zájem.

První kroky.

Český dobrovolný hasičský sbor byl založen po osvobození v měsíci červnu 1945. Byl utvořen z 6 mužů (br. Vondráček (starousedlík), br. Šípek (starousedlík), br. Morkes (starousedlík), br. Štancl a br. Dvořák, br. Dušek. Jednalo se vlastně o jakýsi přípravný výbor, který převzal vybavení po německém sboru, jež však bylo v žalostném stavu. Měl provést nábor nových členů a připravit oficiální ustavení dobrovolného hasičského sboru.

V poválečné době tak lze dokladovat první český hasičský sbor v Hylvátech, který za období následných šedesáti let své působnosti vykazoval dobré výsledky jak v hasičské, tak i ve společenské činnosti.

Tato kronika patována v roce 1945.
+ knize pamětní se snaží psátel zhlédit
udělati tyhájiu se sboru i jiné důležitě
okolnosti našu společnosti.
Kronikář sboru Dymek J.

Být hasičem znamená jen promáhat
při neštěstích, ale každý příslušník hasičského
(sboru) bratrstva musí prosvětiti celý svůj život
hasičskými zásadami i v každém hasičském kolelu
a všá pomoci. Ještěli hasičstvo za svou vělek přineslo
těžké oběti za národ a československý stát, bylo to
právě proto, že bylo ovládáno vysokými morálními
hodnotami.

Prvořadým úkolem nově vzniklého sboru byla nutnost opatřit dostatek finančních prostředků, aby se výzbroj, výstroj a dopravní automobil – pozůstatek to po německém sboru – mohly uvést do řádného stavu k užívání.

Zároveň bylo nutno započít s požárním výcvikem a odborným školením členů sboru, aby byli dostatečně seznámeni s úkoly dobrovolných hasičů.

Pořádání tanečních zábav a společenských akcí stalo se krédem sboru v získávání finančních prostředků. A protože v nabyté svobodě v naší zemi se lidé zase rádi bavili, proto i zmíněné akce v Hylvátech byly hojně navštěvovány a tak finanční konto sboru se navýšilo.

Bylo shledáno, že hasičská výzbroj a výstroj je ve velmi špatném stavu. Zástupci Okresní hasičské jednoty pomáhali při náboru hasičů mezi občany, aby se mohl ustavit sbor dobrovolných hasičů. Během r. 1945 se přihlásilo 16 občanů. Organizační práce v Hylvátech nebyla tehdy na takové úrovni, aby ustavení sboru mohlo být provedeno do všech důsledků. Byl ustaven jen prozatímní výbor, skládající se z K. Šípka, R. Vondráčka, Josefa Kubeše a Františka Duška, kteří měli za úkol ustavit řádně organizovaný a spolehlivými členy doplněný český sbor dobrovolných hasičů.

Tento úkol byl dokončen svoláním první valné hromady, která se uskutečnila 3. března 1946. Stav mužů se zvýšil na 24 mužů. Valná hromada zvolila řádný výbor v tomto složení: K. Šípek - starosta, Rud. Vondráček - místostarosta, Fr. Dušek - velitel a vzdělavatel - J. Martínek, zástupce velitele - L. Kopsa, jednatel - J. Kubeš, zapisovatel - Ant. Málek, zbrojmistr - Fr. Dědour, St. Vacek a Jan Zita.

Tak vznikl oficiálně v dějinách Hylvát první český dobrovolný hasičský sbor.

Praktický výcvik hasičů tohoto sboru započal již 10. března 1946 za účasti 24 členů. Jelikož sbor stále postrádal ženy – hasičky, byl velitelem br. Františkem Duškem uskutečněn

jejich nábor, při kterém bylo získáno celkem 9 žen a to sestry Málková, Ryšavá, Křesťanová, Suchánková, Vacková, Rendlová, Brožková, Rolerová a Krumlová. Jejich vedoucí se stala sestra Málková Vlasta.

Prvního května hasiči sboru postavili před zbrojnicí velkou májku. Při jejím následném kácení dne 2. června 1946 bylo uspořádáno první veřejné hasičské cvičení v Hylvátech. Další akcí hylvátských hasičů bylo pořádání slavnosti dožínek za účasti místních občanů, které byly zahájeny slavnostním průvodem obcí.

Rekapitulace prvního roku činnosti hylvátských hasičů dokazuje, že r. 1946 vyžadoval dosti námahy a starostí, jež znamenalo velké vypětí jak pro členy výboru, tak i pro ostatní členy sboru. Prospělo to však celému kolektivu a v budoucnu to bylo přínosem k dosažení dobrých výsledků.

Sbor v tomto roce také zakoupil 60m normalizovaných hadic, neboť stávající byly k nepoužití. Uskutečnilo se 20 praktických cvičení, kterých se účastnily i ženy - samaritánky. Členové sboru se účastnili i dalších akcí, jež měly obyvatelstvu přiblížit práci ve sboru a předvést připravenost členů.

Samaritáni sboru na veřejném vystoupení sboru v Č. Třebové (zleva Nikl, Urban, Dušková, Málková)

Hasičská zbrojnice.

Stará hasičská zbrojnice stávala v místech dnešní Základní školy

V bývalé hasičské zbrojnici (po německém hasičském sboru) nebylo dostatečného prostoru, kdy se dovnitř nevešla ani polovina členů sboru. Rostlo zde však v počátcích činnosti sboru nadšení a odvaha členů pro krásnou ideu pomáhat tam, kde oheň, či jiné živelní pohromy ohrožovaly majetky spoluobčanů i majetek státní. Jelikož členská základna ve sboru narůstala, tehdejší hasičská zbrojnice se stala nedostatečnou a proto výbor požádal MNV o přidělení pozemku k výstavbě nového objektu s dostatečným prostorem a bytem pro správce - strojníka.

Základní kámen nové požární zbrojnice byl položen 27. října 1956. Nejprve nebyl stavební materiál, poté nebyl včas dodán a když už byla budova pod střechou, stavební odbor MNV na ni ještě stále nedodal stavební plány. Během výstavby členové sboru odpracovali 12 238 brigádnických hodin. Především při odborných pracích (zdění věže) pomáhali i další občané Hylvát. Do 3. prosince 1960 se na stavbě vystřídalo 39 místních

občanů, kteří odpracovali 462 hodin. Nová zbrojnice včetně věže na sušení hadic byla dokončena v r. 1963.

Stávající zbrojnice sboru postavená v letech 1956 – 1963 svépomocí

Dne 5. června 1965 byla dokončena stavba účelové komunikace pro výjezd ze zbrojnice. V průběhu let bylo okolí hasičské zbrojnice členy sboru postupně zvelebováno. Sbor si tak vybudoval zázemí pro svoji činnost a vytvořil si podmínky pro pořádání jak čistě hasičských akcí, tak i akcí určených pro obyvatele Hylvát (poutě, zábavy, pálení čarodějnic.....).

Po roce 1989 byly pozemky v okolí zbrojnice vráceny v restituci původnímu majiteli. Sbor bohužel přišel o oplocenou část areálu s tanečním parketem a vybudovanými lavičkami. Přesto se snažíme i nadále spolupracovat s majitelem a v současné době zajišťujeme údržbu hřiště před hasičskou zbrojnicí, které hojně využívají zejména nejmladší obyvatelé Hylvát.

Mládež.

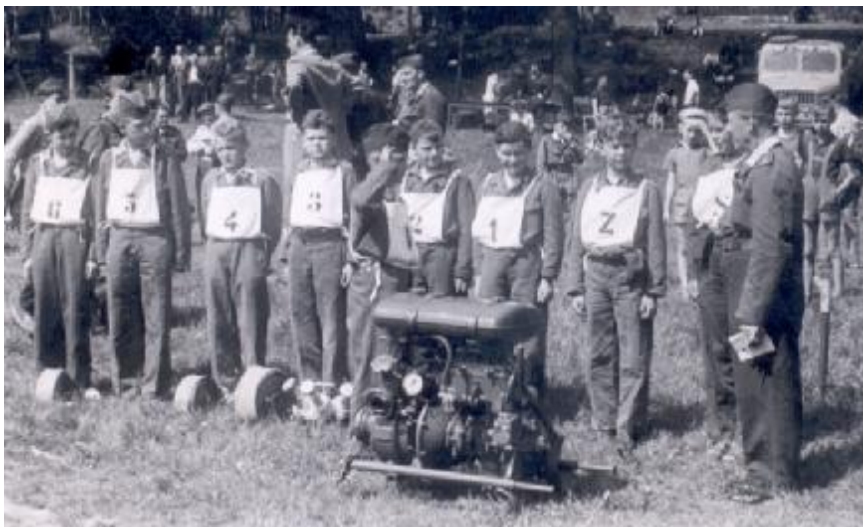
Sbor se od počátku zaměřoval na výchovu mladé požárnícké generace. V průběhu let se v oddílech Mladých hasičů připravovalo na své budoucí hasičské poslání mnoho dětí. V soutěžích nejenom regionálního charakteru se jim povedlo získat nejedno ocenění. V současnosti má oddíl MH při našem sboru 14 členů nejen z Hylvát, ale i jiných městských částí.

Oddíl MH z r. 1955 se svým vedoucím br. Šmejdiřem

Oddíl MH je zapojen do celostátní soutěže PLAMEN a zúčastňuje se i dalších soutěží v požárním sportu. V letošním roce se pravidelně účastní i závodů okresní ligy mládeže v pož. sportu.

Mimo to pro děti sbor pořádá pravidelné letní dětské tábory (v posledních 3 letech postupně v Lanškrouně, na letišti v Novém Městě nad Metují a letos v Rudné Pod Pradědem) i další akce (např. výlet do aquacentra Babylon v Liberci, výlet na nejvyšší horu Orlických hor, v zimních měsících společně návštěvy krytého plaveckého bazénu v Č. Třebové)

Žáci při cvičení (rok 1957)

Žáci při cvičení (rok 1958)

Celostátní soutěž PD 1959 (žáci i dorost 1. místo)

Obvodové kolo PD 8.6.1968 Letohrad

Oddíl MH na jarním kole hry PLAMEN 2004, Mladkov

Hlídkva našeho odd. MH na startu ZPV v Černoviru
(ročník PLAMEN 2005/2006)

Technika.

Nekrytý automobil převzatý po německém sboru byl následně zprovozněn. Začal sloužit novému sboru nejen k výjezdům, ale i k výletům do přírody nebo k jízdě na brigády v Orličkách, kde se rekonstruovala chalupa na rekreační objekt Okresní hasičské jednoty.

Při všech uskutečněných jízdách byl zmíněný otevřený automobil ověšen těly hasičů, neboť na jeho malé ložné ploše jelo často až 30 pasažérů. Za bezpečnou jízdu automobilu, který někdy připomínal na silnici jedoucí hrozen vína, měl zodpovědnost řidič bratr Antonín Málek. Stávalo se, že jeho výhled na cestu byl mizivý, neboť mu jej clonili muži sedící na kapotě automobilu, což tehdy příslušníci SNB ještě tolerovali bez udělení pokuty. Při výjezdu k požáru se za automobil připnul lehký podvozek se stříkačkou.

Automobil převzatý po německém sboru

První zásahové vozidlo převzaté po německém sboru

Sbor měl v padesátých letech k dispozici také autobus pro přepravu členů na různé akce. Následující fotka je z roku 1958 z rozloučení s br. Málkem.

V roce 1962 byl jednotce přidělen vůz AS 16 RN na podvozku Praga RN. Třístupňové čerpadlo umístěné v rámu před motorem mělo výkon 1600 l/min. Na fotografii celostátní soutěž 1963.

Druhý zásahový automobil sboru (námětové cvičení 1966)

Současný zásahový automobil sboru Avia A31

V r. 1982 byl svépomocí členy sboru opraven a pro převoz družstva a technického vybavení zásahové jednotky upraven nákladní automobil AVIA A31 vyřazený v tehdejší době z n.p Zelenina. Zároveň bylo osazeno výstražné zařízení vozidel s právem přednosti v jízdě. Při hasebních zásazích se používá jako tahač jednonápravového přívěsu s PS-12.

Na sklonku roku 2005 se sboru podařilo vytipovat cisternovou automobilovou stříkačku CAS-25 Š706 RTHP v dobrém technickém stavu, kterou město zakoupilo.

Po provedeném preventivním ošetření cisterny proti korozi, které je již dokončeno a po vybavení spojovou technikou bude v nejbližší době vozidlo zařazeno do výjezdu.

Nový zásahový automobil CAS25 Š706 RTHP

Současní členové sboru.

Počet členů sboru: celkem 36, z toho 31 mužů a 5 žen

Bednář	Boris	Kubát	Ladislav
Beneš	Miloš	Kubátová	Gertruda
Bílý	Daniel	Langrová	Emilie
Blažek	Josef	Malý	Ervín
Brandejs	Petr	Mikšík	Aleš
Brandejsová	Jaroslava	Miler	Michal
Deák	Jan	Pospíšil	Jiří
Deák	Jaroslav	Ráb	Emilián
Ehrenbergerová	Michaela	Růžička	Petr
Hapl	Lukáš	Rybka	Jakub
Hůbl	Bohuslav	Samochin	Stanislav
Hůbl	Martin	Stránský	Jiří
Hůblová	Jaroslava	Svojanovský	Petr
Jiřánek	Petr	Šimek	Martin
Kaplan	Jaroslav	Šoulák	Daniel
Karásek	Jan	Tovtík	Stanislav
Kašpar	Daniel	Vaňous	Pavel
Kubáček	Ladislav	Zeman	Stanislav

Kolektiv Mladých hasičů (14 členů v kategorii starší žáci).

Cach Lukáš	Růžička Jan
Brandejs Ondřej	Kuchař Vojtěch
Dušek Dominik	Vajs Jan
Fejt Lukáš	Morávek Lukáš
Kubát Ladislav	Moskal Patrik
Paukrt Václav	Novotný Lukáš
Vytlačil Radim	Ferkl Onřej

Složení výboru SDH

Kubát Ladislav	starosta sboru
Kašpar Daniel	velitel
Brandejs Petr	jednatel
Brandejsová Jaroslava	hospodářka

Hůbl Bohuslav
Hůblová Jaroslava
Malý Ervín
Zeman Stanislav

člen kontrolní a revizní rady
člen kontrolní a revizní rady
předseda KRR
kronikář

Zásahová jednotka sboru má k dnešnímu dni 10 členů.

Bednář Boris - hasič
Beneš Miloš - hasič
Brandejs Petr – velitel družstva, zást. velitele ZJ
Deák Jan - hasič
Hůbl Bohuslav – strojník
Jiřánek Petr – hasič
Kašpar Daniel – strojník, velitel ZJ
Kubát Ladislav – strojník
Šimek Martin - hasič
Šoulák Daniel - hasič

Zásahová jednotka SDH je zřízena na základě Zák. 133/85 Sb. O požární ochraně ve znění pozdějších předpisů. Její členové se podrobují pravidelnému výcviku.

Zásahy ZJ Hylváty v posledních letech.

Rok 2005 (celkem 4 zásahy)

- technická pomoc (odklizení zněhu ze střech pro zmenšení plošného zatížení a odstraňování ledu)
- technická pomoc (čištění česel)
- povodeň (RD Na Bělisku, Ústí nad Orlicí)
- požár kůlny Hylváty

Člen našeho sboru se zúčastnil týdenního zásahu na odstraňování následků kalamity ve Vysokých Tatrách.

Rok 2006 (do 31/8 celkem 9 zásahů)

- 4x technická pomoc (odstraňování sněhu a ledu – MěÚ Ústí nad Orlicí, Kulturní dům Ústí nad Orlicí, RD Hylváty)
- 2x technická pomoc (odstraňování naplavených kmenů)

- z řečiště Orlice
- 3x zásah při povodních (území celého města Ústí n/Orl.)

Obsah:

Svatý Florián – patron hasičů.....	2
Počátky hasičství.	3
Co víme o Hylvátech?.....	7
Dobrovolní hasiči v Hylvátech.....	8
První kroky.....	8
Hasičská zbrojnice.....	12
Mládež.....	14
Technika.....	18
Současní členové sboru.....	23
Kolektiv Mladých hasičů	23
Zásahová jednotka.....	24
Zásahy ZJ Hylváty v posledních letech.....	24

Tento almanach vznikl za podpory města Ústí nad Orlicí.

Použitá literatura:

- kronika hasičského sboru v Hylvátech
- kniha protokolů MJ SPO a SDH Hylváty
- informace z webových stránek sboru (www.hylvaty.com)

Rozsah publikace je přesně určen. Není možné podrobně popisovat všechny události, jež se udály od roku 1945 do současnosti. Přesto však věříme, že almanach poskytne základní informace a průřez šedesátiletou historií sboru. Pokud jsme podrobně neuváděli jména vyjma prvních a posledních výborů sboru a aktuální členské základny, nebylo to ze zlého úmyslu, ale jednoduše proto, že při tomto rozsahu by almanach byl pouhým seznamem jmen. Nejdůležitější přece nejsou konkrétní osoby, ale myšlenka, již je celé hasičské hnutí od počátku prostoupeno:

„ Bohu ku cti, vlasti k obraně, bližnímu ku pomoci.“